communem autem locum purum[a] inuito socio inferre non licet[b]: in commune verò sepulchrum etiam iuuitis[c] † cæteris licet inferre. Item si alienus vsusfructus[d] est: proprietarium[e] placet, nisi cõsentiente[f] vsufructuario, locum religiosum nõ facere. In alienum locum consentiente domino licet inferre: & licèt post ea ratum nõ habuerit quàm illatus est mortuus sine voluntate eius †, tamẽ loc[g] religiosus fit.

Res sanctæ sunt portæ & muri ciuitatum, quasi pœna legali firmatæ. Item leges pœnales propriè vocantur sanctiones. Aret.

10 ¶ Sanctæ quoque res, veluti muri[h] & portæ ciuitatis, quodammodo diuini iuris sunt: & ideo nullius in bonis sũt. Ideo autẽ muros sanctos[h] dicimus, quia pœna capitis constituta est in eos qui aliquid in muros deliquerint[i]. Ideo & legum eas partes, quibus pœnas cõstituimus[k] aduersus eos qui contra leges fecerint, sanctiones[l] vocamus.

Hic exordium sumit postrema

a Hæc Glos. non reperitur in antiquis originalib⁹, neque eius mentionem faciũt doctores.

b Purus locus quis dicatur.

† Concor. c. cũ omnes in Glo. s. post me. iii. nisi & ff. communi diuidun. d. rem concedant. Sabinus. extra de consti tu.

† Hæc verba ex mẽis manuscr. huc trãstuli, quæ siue auctoris sint, siue interpretis, meo iudicio recta sunt, & tali habitationẽ illationẽ posteriorẽ esse indicant. Cuiac.

e Seruitutem cui dominus proprietatis non possit imponere consentiente vsufructuario.

a ¶ *Locum purum.* a i. qui b neque sacer, neque sanctus, neque religiosus est. *ff. de reli. & sump. fu. l. j. §. purus autem locus. vide glos. in c. abolendæ. extra de sepul.*

b ¶ *Inferre non licet.* extraneos: nam ipse socius rectè ibi sepeliri potest etiam sine consensu cæterorum: maximè cum non est alius locus in quo sepeliretur: *vt ff. de relig. & sumpt. fun. l. si plures.*

c ¶ *Inuitis.* hoc fauore religionis iam factæ, aliàs contra: *vt ẽ. proxi. §. post me. iii. nisi & ff. communi diuidun. d. rem concedant. Sabinus.*

d ¶ *Vsufructus.* scilicet loci puri: *arg. ff. de vsu & habit. fi.*

e ¶ *Proprietarium.* nisi consentiat fructuarius: vel nisi testatorem qui vsumfructum legauit, velit sepelire heres: *vt ff. de relig. l. ij. §. si vsumfructum.*

Nisi consentiente vsufructuario. At[e] cur consentiẽte vsufructuario seruitutẽ dominus imponere non potest? An quia dari hoc domino non potest adhibito consensu fructuarij, quin & fructuario datũ videatur, cuius potissimum interest, seruitutem nõ imponi, ex qua deterior fiat vsusfructus causa. Atq; ita dominus & fructuarius sibi inuicẽ obstãt, vt nec soli per se nec simul seruitutẽ prædio fructuario imponere possint. *l. sed & si quid. §. vlt. ff. de vsufru.* Cuia.

f ¶ *Consentiente.* Quid si primo consensit: post pœnituit ante illationem? Respon. sufficit semel voluisse: *vt ff. de aqua pluuia arcen. l. in diem. & j. proxi. §.*

[*Sanctæ quoque.*] CASVS. Domine, iam video quæ sunt sacra & religiosa: dicatis mihi quæ sunt res sanctæ: Ad hoc respon. Amice, sanctæ res sunt veluti muri & portæ ciuitatis. Huiusmodi enim res quodãmodo diuini iuris sunt: & idcirco in nullius bonis esse censentur. Sed domine, quare dicũtur muri sancti? Ad hoc respon. Amice, idcirco muros ciuitatis sanctos legis auctoritate, id est firmos dicimus, quia pœna capitis constituta est aduersus eos qui aliquid in muros deliquerint. vnde & illas partes legũ quibus pœnas contra earum transgressores constituimus, sanctiones appellamus, & hæc dicuntur vsque ad §. singulorum.

g ¶ *Muri.* s. ciuitatis Romanæ. d ¶ Quid de ciuitate alia, vel castro? Respon. nec ibi quicquam facere licet sine auctoritate præsidis: *vt ff. eo. l. sacra. §. muros.* 2 Vel fortè vniuersitati licet, non priuato: *vt C. de oper. publi. l. omnes.* ADDITIO. Ista gloss. iuncto suo textu est not. ad hoc quòd illi stultè agunt, imò etiam contra ius, qui domos construunt contiguas seu adhærentes muris ciuitatis, vel castri: *vt ff. eo. l. sacer. §. muros. Pla.*

h ¶ *Sanctos.* id est firmos, à sancio, sancis: non calce, vel lapidibus, sed lege firmatos, vt sequitur.

i ¶ *Deliquerint.* scilicet transcendendo vel rumpendo: sicut fecit Remus frater Romuli: *vt hic & ff. eo. l. fi. vnde Lucanus.*

Fraterno primi maduerunt sanguine muri.

k ¶ *Constituimus.* vt *C. de leg. & can. l. non dubium. & similes.* Accur.

l ¶ *Sanctiones.* in stricta significatione quandoque ponitur largius pro qualibet imperiali lege: *vt C. de no. co. fa. §. quib. versic. colligentes verò &c.* Quãdoque largissimè pro collectione totius iuris ciuilis: *vt in prow. digestorum. in prin.*

[*Singulorum.*] Ista est secũda pars principalis huius tituli, quę diuidit[a] in quinq; partes principales. Primò qualiter acquirũtur nobis res quæ in nullius bonis sunt. Secũdò qualiter acquirũt ea quæ sũt alterius, ex facto nostro ex permixtione vel fabricatione. Tertiò quãdo vsufructuarius, vel bonę fidei possessor facit fruct[b] suos: & quid cõtineatur appellatione fructũ. Quartò ponit vnũ casum exceptiũ a prima parte, videlicet q̃ ea quæ sunt in nullius bonis, nõ tamẽ in totũ efficiũtur occupãtis. Quintò quãdo per traditionẽ vel nõ, in pſonã certã vel incertã dominiũ trãsferatur. Secũda ibi in §. cùm ex aliena materia. Tertia ibi, Si q̃s autẽ. Quarta ibi in §.

d Et tunc capite punitur: *vt fin. ff. e.* in alijs autẽ est pœna extraordinaria ad arbitrium iudicis: quòd quãdoque potest se extendere vsque ad mortem, si sit enorme delictum. *Angel. Arch.*

a Diuisio.

thesauros. Quinta ibi in §. per traditionẽ. CASVS. Domine, iam video quæ sunt naturali iure communia, & quæ publica, & quę vniuersitatis, & quæ nullius. Dicatis ergo mihi, si placet, quæ sint singulorum hominũ res? Et rñ. Imper. dicẽs q̃ multis modis fiunt. Quarundã enim rerũ dominiũ nanciscimur iure naturali, quod, sicut diximus, ius gentiũ appellatur: & quarundam rerum dominium nanciscimur iure ciuili. ¶ Sed pone ca. Domine, iam video quòd rerũ dominium acquiritur de iure gentium, & de iure ciuili. Sed p Deo dicatis mihi de quo iure intẽditis primò tractare? Ad hoc respond. Amice, commodius est à vetustiore iure incipere. Manifestũ autem est ius naturale vetustius esse: quod cum ipso genere humano rerum natura prodidit. Ciuilia enim iura tunc primo esse cœperunt, cum ciuitates condi, & magistratus creari, & leges scribi cœperunt. Et hæc dicuntur vsque ad §. feræ igitur. Fran.

pars diuisionis rerũ, quæ per vniuersum hunc secundum librum & eo amplius diffundit.ur. Rerum dominia singulis hominibus aut iure naturali aut iure ciuili acquiruntur. Quibus igitur modis res fiant nostræ naturali iure, tradere incipit.

11 ¶ Singulorum † autem hominum multis modis res fiunt: quarundam enim rerum dominium nanciscimur iure naturali, quod (sicut diximus[m]) appellatur ius gentium: quarũdam verò iure ciuili[n]. Cõmodius est itaq; à vetustiore[o] iure incipere. palàm est autẽ vetustius esse ius naturale, quod cum ipso genere humano rerum natura[p] prodidit[q]. Ciuilia autem iura tunc esse cœperunt, cum & ciuitates condi, & magistratus creari, & leges scribi cœperunt.

† Iste §. declarat quomodo res acquiruntur iure gen. vsque ad ti. de vsuesp. p. *Ang. Par.*

Horum quæ subiiciuntur dominia præoccupanti iure gentium concedũtur. Et in alieno aucupata fera occupanti quæritur.

Annotato, alienum fundum domino reluctante ingredi nemini licere.

m ¶ *Diximus.* Sed vbi? Respon. ẽ. *de iur. natu. §. j. ibi, quod verò naturalis.* 2 Vel ẽ. *de iure nat. §. sed naturalia.* 3 Vel melius. ẽ. eo. §. *& quidem.* ADDITIO. Dic quòd ista Gl. videtur approbare vltimam opin. hic positã in Gl. sed illa non videtur vera: *vt in §. j. in vers. quod verò. ẽ. de iure nat.* Ang.

n ¶ *Iure ciuili.* vt vsucapione, arrogatione, successione, deportatione, monachatione: de quibus incipiet dicere. *j. de vsucapio.*

o ¶ *Vetustiore.* sic *ff. de iure immu. l. semper.*

p ¶ *Rerum natura.* i. Deus.

q ¶ *Prodidit.* i. statim cum procreauit Deus gentes, statim fuit ius gentiũ. Accur. ADDIT. Et potes exponere prodidit, id est adinuenit. inde proditus. i. adinuentus: *vt j. si quade. paupe. fecis. di. in princ.* Quandoque etiam proditus. i. datus. *j. de ac. §. huic autem. vers. qua de causa.* Et sic accipi in hoc loco non esset ineptum.

[*Feræ igitur.*] CAS. Domine, iã video q̃ vultis tract. de iure gentiũ tanquã de vetustiore. dicatis ergo mihi si placet, aliquẽ modũ acquirẽdi dominiũ de iure gẽtiũ. Ad hoc resp. Iustin. Amice, ferę bestiæ, & volucres, & pisces, & omnia animalia fera, quæ in terra, & quæ in mari, & quæ in cœlo, i. in aẽre nascunt, statim cũ ab aliquo capta fuerint, iure gẽtiũ occupãtis fiũt. & hoc tali ratione. Mũdi. n. animalia fera, in nullius bonis esse intelligũtur: & quod ante nullius est, id iure gentiũ (quod naturali ratione introductũ est) occupãti cõceditur. Nec interest quãtũ ad acquirendũ dominium, vtrũ quis huiusmodi feras bestias & volucres in suo proprio fundo ceperit, an in alieno: & hoc est verum, nisi ꝓhibitio domini intrare volẽtes præcesserit. Nã q̃ in fundũ alienum ingredi ẽ venandi aut aucupãdi gratia: poterit à dño prohiberi ne ingrediat, si dñs fundi eũ præuiderit. Sed po. Domine, iã video q̃ per occupationẽ huiusmodi ferarũ & volucrũ acquirẽ mihi dominiũ: dicatis mihi, quandiu durat mihi huiusmodi dominiũ acquisitũ? Ad hoc resp. Amice, dico tibi q̃ quicquid prædictorũ animaliũ ceperis, tãdiu tuo dominio subiectũ esse intelligẽ, quãdiu in custodia tua detinetur: sed cũ tuã custodiã euaserit, & in pristinã naturalẽ libertatẽ se receperit, in tuo dominio esse desinit: & rursus sicut prius occupãti conceditur. Sed dñe, dicatis mihi, quãdo dicitur se recepisse in naturalẽ laxitatẽ vel libertatẽ? Ad hoc respõ. In naturalẽ laxitatẽ dicẽ se recepisse, cũ vel omnino cõspectũ oculorũ tuorum euaserit: vel ita sit in cõspectu tuo, vt impossibilis sit eius pſecutio. Vnde super tali quæstione apud veteres multum fuit disputatum & quæsitum: Quidã venator, putã Titius, quendã ceruũ vulnerauit, & mortale vulnus ei inflixit: ita q̃ ceruus vulneratus capi poterat. Nã in casu isto dubitatur, vtrũ dominiũ ceruũ vulnerati incõtinenti post vulnus inflictũ intelligatur Titio vulneranti acquisitũ. Et certè quidã veteres dixerunt statim post vulnus inflictum huiusmodi ceruum vulne-

vulneratũ fieri Titij vulnerantis: & tamdiu in eius dominio videri, quãdiu eum persequitur. Et si Titius eũ persequi desierit: dixerunt huiusmodi ceruum desinere in dominio Titij esse: & rursus occupanti concedi. Alij verò nõ aliter putauerunt huiusmodi ceruum fieri Titij, quàm si eum Titius ceperit. Sed domine, quid dicitis vos super hoc?

Certè dicit Iustin. Nos posteriorem sententiam tanquam iustiorẽ confirmamus: vt videlicet ita demum intelligatur Titij esse, si Titius eum ceperit. Multa enim solent accidere impedimenta vt Titius eum non capiat. Et hęc dicuntur vsque ad §. apium quoque. Fran.

[*Feræ igitur.*] Quia à vetustiori incipiendum est: igitur &c. Accursius.

12 ¶ Feræ igitur bestiæ, & volucres & pisces, id est, omnia animalia quæ in mari, cœlo[a] & terra nascuntur: simul atque [b] ab aliquo capta fuerint, iure gentium statim illius esse incipiunt.

Quod enim † antè nullius est, id naturali ratione occupãti cõceditur. Nec interest [c] feras bestias & volucres vtrum in suo fundo quis capiat, an in alieno.

Planè qui in alienum fundum ingreditur venandi [d] aut aucupandi gratia: potest à domino, si is præuiderit, phiberi ne ingrediatur. [e] Quidquid autẽ eorum ceperis: cousque tuũ esse intelligitur, donec tua custodia coercetur. Cum verò tuam euaserit custodiam, & in libertatem [f] naturalem sese receperit: tuum esse desinit, & rursus occupantis fit.

Naturalem autem libertatem recipere intelligitur, cum vel oculos tuos effugerit, vel ita sit in conspectu tuo, vt difficilis [g] sit eius persecutio [h].

Licèt fera sylueſtris ab aliquo vulneretur ita vt verisimiliter poſsit capi: tamen non efficitur vulnerantis, niſi eam ceperit. Aret.

Annotato illud vulgatum, Multa cadunt inter calicem ſupremáque labra.

13 ¶ Illud [i] quæsitũ est, an si fera bestia ita vulnerata sit, vt capi possit [k], statim tua esse intelligatur. Et quibusdam placuit statim esse tuam: & eousque tuam videri, donec eam persequaris. quòd si desieris persequi: desinere esse tuam, & rursus fieri occupantis. Alij verò putauerunt non aliter tuam esse, quàm si eam ceperis. Sed posteriorem [l] sententiam nos confirmamus: quòd multa accidere [m] soleant vt eam non capias [n] †.

Apes quæ in nullius bonis ſunt, occupanti concedantur, & earum fructus: ſicut & aues, licèt in aliena arbore capiantur. Dominus tamen à principio ingredi prohibere poteſt. Et examen earum tuum eſt, donec difficilis non eſt perſecutio. Aret.

14 ¶ Apium [o] quoque fera [p] natura est. Itaque apes quę in arbore tua consederint, antequam à te alueo [q] includantur, nõ magis tuæ intelliguntur esse, quàm volucres quæ in arbore tua nidum fecerint. Ideóque si alius eas inclusérit [r], is earum dominus erit [s]. Fauos quoque si quos effecerint, eximere quilibet potest †. Planè integra re[t] si præuideris [u] ingredientem fundum tuum: poteris eum iure prohibere ne ingrediatur. Examen [x] quoque quòd ex alueo tuo euolauerit, cousque intelligitur esse tuũ, donec in conspectu tuo est, nec difficilis persecutio eius est: alioquin occupantis fit.

† Quod in nullius bonis est, id occupanti cõceditur: & sequentes remittit Gl. in c. si culpa super verbo, animal. ante fin. Gl. extra de inuent. & dam. da.

a ¶ *Cælo.* id est aëre. Accursius.

b ¶ *Simul atque.* i. statim postquã &c. ¶ Sed nunquid res sacrę concedunturne occupanti: *vt* §. *eo.* §. *nullius?* Respon. [a] Res dicitur esse in nullius bonis septem modis. 1 Natura, *vt hic.* 2 Facto, *vt* §. *eo.* §. *pe.* 3 Item tempore: *vt ff. de acq. rer. do. l. nunquam.* §. *the ſauros.* (Et in his tribus locũ habet hæc regula, niſi quòd in thesauro de æquitate dimidium domino soli restituitur: *vt* §. *eo.* §. *the ſauros.*) 4 Itẽ censura: *vt* §. *eod.* §. *nullius.* 5 Item casu. vt in hereditate iacente, quæ vicẽ domini repræsentat: *vt* §. *de ſtip. ſeruo. in prin.* 6 Itẽ culpa hominis: vt si eiiciam seruũ ægrotantẽ: *vt C. de lati. lib. tol. l.* j. §. *ſed ſimus. & etiam hic.* 7 Item iuris naturalis cõstitutione, vt liber homo: *vt ff. de verb. obliga. l. inter ſtipulantem.* §. *ſacram.*

c ¶ *Nec interest.* quoad acquirendum dominium.

d ¶ *Venandi.* aliud si causa requiren. fugitiũ meum: *vt C. de ſer. fug. l. ij.* [b] Vel glãdis colligẽdę causã: *vt ff. de glan. le. d.* j. vel vt recip. pecuniã quam ibi abscõdi: *vt ff. ad exhib. l. the ſauros.* vel si vindemiã quàm emi, tollere me vẽditor prohibeat: [c] *vt ff. de act. emp. l. qui pendentem.* demum. si alia quã etiam le- gẽda, prætedã; iudicia secundũ Christ. Et an quis coga- tur iudicare fortẽ: v. Ja. Arc.

e ¶ *Ingrediatur.* Quid si post prohibitionem quid ceperit? Resp. non facie suum: *vt C. deret vin. l. si fundum. & l. certum. & facit* §. *eod.* §. *apium. verſ. planè.* ADDITIO. Dic illud verum secundũ Aug. si fructus iundi consistebant in venatione, aliàs secus, *vt tenet Gloſ. in l. dimus. ff. de ſerui. verba præd. & in l. ij. ff. de acqui. re. do. quamuis Por. ſequatur* §. *Ja. tur ij. in Glo.*

f ¶ *In libertatem.* i. laxitatem, vt statim sequitur: *vt ff. de acqu. re. do. l. naturalem. & l. Pomponius.*

g ¶ *Difficile.* i. impossibilis. *ſic ff. pro ſoc. l. de illo.* [d] *in Glo. difficile.* econtra. *D. de bis qui deic. vel effu. l. ij.* Accursius.

h ¶ *Perſecutio.* ſic. *D. de acquir. poſſ. l. ij.* §. *Nerat.*

i ¶ *Illud.* ſic. *D. de acqui. rer. do. l. naturalem.* §. *illud.*

k ¶ *Capi poſſit.* Considerata natura hominis & animalis, non diuina possibilitate: licèt nec omnino facilitatem considero.

l ¶ *Sed poſteriorem.* ſic. *D. de acqui. re. do. l. in laqueum.*

m ¶ *Accidere.* licèt enim probetur vnum, id est eum vulneratam: non tamen sequitur vt capi possit: *vt C. de probat. l. neque natales.*

n ¶ *Non capias.* No. quòd inspicitur [e] quod euenire potest. *ſic D. de ea. l. ſi quis domum.* §. *iacem quærit. & ſumptus. & D. ad Tyeb. l. Lucius.* §. *pe. & ad l. Falc. l. in quantitate.* §. *magna. & D. ex quib. cau. ma. l. ſed & ſuper prætorem.* §. *ſi ſeria. & D. de ſer. vinſ. præd. l. qui ſtl.* §. *ij. & de dam. infec. l. qui bona.* §. *eum inter.* Ar. tamen contra. *D. de pen. l. eo tempore.* j. *reſp.* ADDITIO. Ibi eadẽ ratio erat impossibilis, cũ nihil esset in peculio, secundũ Ange. vel non erat ciuilis nec honestus, secundũ Christ. de quo brocardo dic vt per Ang. Aret. hic.

[*Apium quoque.*] CASVS. Iustin. in hoc §. prosequitur materiam suã de prorsus feris. ¶ Et dicit ꝙ natura apiũ fera est. i. nõ mãsueta, vnde apes si in arbore tua consederint: antequam à te in alueo tuo fuerint inclusę, nõ magis intelligũt esse tuę, quã volucres quę in arbore tua nidificauerit: vnde si huiusmo. apes in arbore tua cõsidentes aliquis alius inclusérit, ipse earũ dominus efficietur: & etiã si huiusmodi apes antequã à te fuerint inclusę, aliquos fauos in arbore tua vel in fundo tuo fecerint, quilibet eos eximere põt: veruntamẽ si re integra præuideris aliquem ingredientem in fundũ tuum, poteris iure prohibere ne fundum tuũ ingrediatur. ¶ Sed pone. quoddam examen. i. immensitas apiũ euolauit de alueo meo, in quo à me fuerit inclusum. ego quæro quãdiu domi. meo intelligitur esse subiectũ? Ad hoc resp. si examen ex alueo tuo euolauerit, tamdiu intelligitur esse tuũ, quãdiu intelligitur esse in conspectu tuo, nec difficilis sit eius persecutio: alioquin si euasit conspectũ tuũ, vel ita sit in conspectu tuo vt difficilis sit eius persecutio, occupanti cõceditur. Et hęc dicũtur vsque ad illum §. pauonum. Francisc.

† Et sic in re[a] ous in certis, nõ potest fieri sententia certoiur. *Gl. ff. pag. pro extra de ſpon. & mutu. Rest.* arquòd ad ea quæ frequentius accidunt, iura adaptantur: vt hic, & *ex c. literas. in fin. Gloſ. ſuper verb. cauſa tuta. in ver. in ver. ad ea, extra de deſpon. impu.*

† Et mel capere tuus fur, si etimẽ. Cuis.

a Alueus duo significat.

o ¶ *Apium.* concordat. *D. de acq. rer. dom. l. naturalem.* §. *apium.*

p ¶ *Fera.* i. non mans.

q ¶ *Alueus.* Vas [a] est vbi apes manent. Quandoque pro loco vbi flumen currit, ponitur: *vt* j. *eo.* §. *inſula.*

r ¶ *Incluſerit.* quod Bul. facere nolut in his & similibus, dicens, magis timeo scandalum, quàm futurum iudicium: *vt no. D. de acquir. rer. dom. l. in laqueum.*

b Scandalum è medium est.

s ¶ *Dominus erit.* nec furti tenetur: *vt D. de fur. l. ſi apes.*

t ¶ *Integrare.* i. antequam intret, vel priusquam eximantur.

u ¶ *Præuidero.* Quid si fuerit ingressus, an poterit retinere eum, vt det quod acceperit: cum homo quilibet possit prohibere ne quis intret feudũ suum? Respon. [c] cum dominus fructus sit per occupationem, non video quare desinat esse dominus: arg. huius §. qui tantum præuidenti consulit.

c Videtur Aretius hoc velle, fãdi dominum posse retinere eum qui ingressus sit atque prædam ei eripere posse, quod admittendum non videtur. Nec enim potest in sua cõsa iudex esse. *l. ſi quis in rem. Tuis. C. vnde vi. & aliudſentit Gl. in l. domu. ff. de ſeruitu. rusti.* Dicendũ igitur venatorem ingrediẽtem fundum alienum contra domini prohibitionem, secuti ipsũ dominio actione iniuriarum. *l. iniuriarum.* qn *ff. de iniuria.* Et Aretius implicitet acuplicur.

x ¶ *Examen.* i. [d] vniuersitas apiũ. 2 Aliàs ꝙ approbatione ponitur. 3 Aliàs pro iudicio: *vt C. de adiuo. diuer. iudic. l. nemini.* §. j. Et fortè seruatur aliud de consuetudine *in hoc* §. j. *& in ſuperiorib. duob.*

[*Pauonu quoque.*] CASVS. Dñe, quid. hab. pauones & columb. qui ex cõsuetud. ſol. euolare & reuol. mod. quæro a vobis, vtrũ natura huiusf. pauonũ & colũb. debeat censeri fera? Resp. ꝙ sic. nec ob. quo minus natura pauonũ & colãbarũ fera cẽseatur, ꝙ huiusmodi pauones & colũb. ex cõsuetudine euolare & reuolare solẽt. Nã hoc idẽ faciũt apes. & tamen manifestũ est naturam earũ ferã esse. Hoc idẽ etiã in ceruis quãdoq; cõtingit. Quidã enim ceruos ita mãsuetos hab. vt in sylaas ire & redire soleant. Nemo tamen negare pũt naturam omniũ ceruorũ in genere, & etiã ipsorũ singulorũ speciẽ ferã esse. In his igitur animalibus accidentaliter manuetis, quę ex cõsuetudine ire & redire solẽt: talis regula à iure cõprobata est, vt tãdiu intelligãtur tuo dominio subiecta esse, quãdiu habuerint animũ reuertendi. Nam si reuertũdi animũ habere desierint, in tuo dominio esse desinunt: & occupanti cõceduntur. Sed domine pro Deo dicatis mihi, qualiter perpẽdam, ꝙ desierint habere animum reuertendi? Ad hoc respond. Amice, tunc intelliguntur desinere